

Din, 5—7 mesecev 350 do 400 Din, 8—10 mesecev 450 do 500 Din, 1 leto 600 do 750 Din, 1 kg žive teže 6.50 do 7 Din, 1 kg mrtve teže 9 do 10 Din. Prodanih je bilo 161 svinj.

Mesne cene v Mariboru. Volovsko meso I. vrste 1 kg 8 do 10 Din, II. vrste od 6 do 8 Din, meso od bikov, krav, telic 4 do 5 Din, telečje meso I. vrste od 10 do 12 Din, II. vrste od 6 do 8 Din, svinjsko meso sveže od 10 do 14 D.

*

Koledar „Slov. Gospodarja“.

Med kmetскими posestniki je že več let vpeljan žepni koledar. Do lanskega leta ga je izdajala bivša Kmetiska zveza. Letos pa ga je izdal naš »Slovenski gospodar«.

Koledar je v celo platno vezan, ima svinčnik in je lepe žepne oblike. Ima sledečo vsebino:

Koledarski del.
Cirilica in latinica.
Poštne pristojbine.
Svet in domačija (članek).
Kr. banska uprava.

Kaj je s limeljem (članek).
Protialkoholno gibanje in naš vinar (članek).
Oporoka (kako se napravi, da je pravilna).

Pamet je boljša kot žamet (poveš, v kateri so pojasnjeni in rešeni vsi spori, ki lahko nastanejo zaradi mej med dvema sosedoma).

Prva pomoč v nesreči (človeka).
Domača zdravila (za človeka).
Zdravljenje domačih živali.
Odplačevanje dolgov (članek in tabela).
Kako se mešajo umetna gnojila?
Sejmi za Štajersko, Kranjsko, Koroško in Prekmurje.

Tabele za preračunanje lesa.
Kako postopati pri zavarovanju in požarih? (članek).

Koledar brejosti (tabela).
Kako snajmo madeže? (tabela).
O prehrani (članek).
Prva pomoč pri porodih domačih živali.
Kmetijsko knjigovodstvo z različnimi tabelami.
Beljezni papir.

Skupno 276 strani!

Koledar stane Din 10.—. Ako ga kdo naroča po pošti, naj priloži znamk za Din 11.—. Na naročila brez plačila vnaprej se žal ne moremo ozirati. Naklada je trikrat manjša od lanske in se ponatis radi višjih cen papirja in platna ne bo izvršil. Kdor hoče torej koledar imeti, naj ga takoj naroči pri

Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Družba avtomobilskih tatov.

Z aretacijo družbe avtomobilskih tatov, ki je bila znana pod imenom — »Rindfleisch in drug«, je dosegla berlinska policija velik uspeh v zadnjih dneh. Skozi roke te družbe je romala dobra tretjina vseh avtomobilov, ki so

bili zadnja leta ukradeni v Berlinu. V tem vele mestu si prilastijo uzmoviči letno najmanj 2000 voz.

Glavar bande se je pisal Rindfleisch. On je vodil po natančnih načrtih tatvine prikladnih voz. Posedel je najmodernejšo in z vsem potrebnim opremljeno popravilnico, v kateri je spreminjal ukradena vozila tako, da bi pozneje ne bil spoznal izmaknjeneja in preurejenega avtomobila niti njegov večletni lastnik. Organiziral je prodajo preurejenih vozil po Berlinu in sploh po Nemčiji. Vse je nadziral sam, nikomur ni zaupal, znal si je pa pridobiti v zločinskih krogih izreden ugled ter strah in to je bil eden glavnih vzrokov, da tako dolgo ni zašel v roke policije. Rindfleisch se ni zanesel na dejstvo, da so mu berlinski tatovi sami pripeljali prikladna vozila, sam osebno se je podal po enkrat tedensko na delo, je prepotoval z avtomobili posute okraje vele mesta, kjer je izsledil za svoj posel najbolj pripravne avtomobile. Najbolje se je trgovalo s srednje velikimi in z malimi vozili. Velike, dragocene in razkošno opremljene vozove je pustila družba na miru, ker bi ji bil nagnal zopetni pojav izrednega avtomobila na prodajnem trgu policijo na vrat.

Med sprehodi po Berlinu si je zaplsoval Rindfleisch z vso natančnostjo zanj najsposobnejše vozove. S poklicom na telefon je določil natančen naslov voza in lastnika. Prevara z lažnim in goljufivim klicanjem na telefon se je najbolj obnesla pri zdravnikih. Če ni šlo drugače, so člani tatarske družbe z največjo drznostjo izmaknili avtomobil naravnost iz garaže.

Ukradeni voz so v Rindfleischovi popravilnici prelakirali, spremenili naslov tvrdke, ki bi ga naj bila izdelala, posebno pa pazili na odstranitev onih znakov, katere navaja pri avtomobilih policija, kot nekaj posebno značilnega. Potvorili so razne dokumente, ki so potrebni za prodajo avtomobilov.

Umazan plašč.

Posebno prefrigan in drzen roparski napad sta izvedla dva neznanca na bančnega slugo v predvoru pruske narodne banke. Lopova sta se polastila 6900 mark gotovine in čeka na 15 tisoč mark. Sluga berlinske bančne tvrdke je imel naročilo, da kasira pri državni banki in neki pomorski trgovini. Od trgovine je prejel ček, od lanke gotovine za 6900 mark. Ko se je hotel odstraniti izpred izplačilne blagajne narodne ali državne banke, je stopil predenj možki, ki ga je opozoril z vso vljudnostjo, da ima umazan plašč. Sluga je seveda

Bridka zgodba skopuha.

(Dalje.)

Drugo jutro so poklekili pred svetišče Mama Hajanovo. Naenkrat se je pojavila revna ženska, oblečena v najpotrebnejše, in se vrgla, ne meneč se za molitev, pred modrega.

»Sveti oče! Izmozgana sem od skrbi in pomanjkanja. Allah mi je vzel moža ter najstarejšega sina, pustil me je samo na tej bedni zemlji s kopico otrok. Sveti mož, tvoje ime je slavno po celi Indiji. Prosim te pomoči, ljubljene Alahov!«

Mohamed je poslušal z veliko nevoljo žensko jadikovanje, ki ga ni niti najmanj presunilo. Dozdevalo se mu je, da ga čaka nekaj hudega. Pripravljal se je na izbruh jeze. Modri je potegnil ženšče na stran in jo povabil, naj mu še enkrat potoži svoje prebridko gorje. Bable je le ihtelo na ves glas. Svetniški mož se je obrnil in rekel:

»Mohamed, res je v stiski. Podari ji 1500 rupij. Dovolj bo. In razven tega še 200 rupij, da se

bo lahko odpeljala z železnico in jej ne bo treba tako daleč kresati peš.«

»Nimam pri sebi denarja.«

»Dobro, tako dolgo bom počakal tukaj, da se oskrbiš z denarjem. Srce bodi odprto revežem, zaukazuje prerok. Pojdi v mesto. Pridigar te bo odpeljal, preskrbi denar in kmalu se vrni...! Stoj! Omar, morda lahko oskrbiš ti 200 rupij za potovanje, ti jih bom povrnil.«

Obrnil se je, potegnil molilno preprogo z rame, pokleknil in se takoj potopil v molitev.

Mohamed je omahoval nekaj časa. Ako pa ni hotel zaigrati vsega, je moral urno na delo. Pograbil je Omarja za roko, ki ga je odpeljal v hišo in na banko.

Denar iz rok Mohameda in pridigarja je romal skozi roke modrega v žep beračice, ki se je odstranila med gostobesedno zahvalo.

Nekaj dni za tem je moral Mohamed zopet položiti 1000 rupij na oltar dobrotelosti in še ni napolnil časa za nabiranje askira.

To proketo čarovniško zelišče askir! Moha-

Družba je posedala poseben oddelek za prodajo. Zaupni tatovi so spravljali avtomobile v manjša podeželska mesta, jih hranili v zanesljive garaže, in v časopisu je izšlo med malimi oglasi naznanilo, da je tuintam priložnostni nakup avtomobila posebno ugoden.

Celi zamotani aparat je deloval brezhibno skozi celi dve leti. Oblast si je zastonj belila glavo, kam da roma na stotine v Berlinu pokradenih voz. Slučaj je bil, ki je popeljal policijo na pravo sled: Uradu za avtomobilski promet so se začela nekoliko čudno dozdevati pogostna povpraševanja po avtomobilih, ki so bili kmalu za tem ukradeni. Ta sled je pokazala policiji končno pot v Rindfleischevo popravilnico in do aretacije njega in njegovih pomagačev.

Slomšekova proslava pri Mali Nedelji. V zadnji številki »Slovenskega Gospodarja« smo obljubili, da prinesemo o Slomškovi proslavi, ki se je vršila dne 23. oktobra, obširno poročilo. Obljubo izpolnjujemo. — Slomškovih proslav smo imeli tekom septembra in oktobra naštetu, a malo je bilo takih, ki bi se mogle kosati s proslavo, ki jo je dne 23. oktobra priredilo Slomškovo prosvetno društvo pri Mali Nedelji. To je bila proslava, kakor smo jih vajeni videti v mestih, ne pa na vaških odrih. Pri proslavi sta sodelovala tudi pevska zbor iz Sv. Jurija ob Ščavnici in od Sv. Tomaža. Vsej prireditvi je vili dušo domači gospod župnik Ostrž, ki je desetletja sem znan kot eden najboljših organizatorjev in ljudskih prosvetiteljev. Ves petri program je zli v lepo celoto, ki je navzoče stopnjema navduševala in ob koncu navdušila do najvišje stopnje. K navdušenju je mnogo pripomogla ognjevit beseda g. monsig. prof. Vrežeta iz Maribora, ki je v vznesenih besedah orisal Slomška kot največjega sina slovenske matere. Višek proslave je bil skupni

nastop treh pevskih zborov (domačega, jurjanskega in tomažovskega). Zapeli so kantato »Vesolja dom«, ki jo je nalašč za to priliko komponiral g. p. Frančišek Ačko iz Ljubljane. To je bila mogočna pesem, ki se lahko postavi v vrsto najlepših. Ljubek je bil nastop predic. Igra »Prisega« je ganila navzoče do solz. Prireditve se je zaključila z »Večernom«, ki so jo zapeli zbori skupno. K proslavi se je zbralo nad 500 oseb. Med navzočimi so bili razen mons. Vrežeta gg.: J. Gašparič, stolni kapelnik in pevovodja »Maribora, Kolenc Franc, tajnik KA in urednik »Nedelje« iz Maribora, Satler od Sv. Jurija, Ašič iz Križevca, Zaherl, Potočnik, Schöndorfer iz Ljutomer, Strnad od Sv. Tomaža, I. Vojkovič iz Murske Sobote, domače učiteljstvo in ostalo izobraženstvo. Kakor ostalo občinstvo, tako je prireditve v največji meri navdušila tudi vse navedene. Po proslavi je domače društvo pevske zbornice in druge s delavce pogostilo. Razvila se je prisrčna zabava, katere so se bili udeležili tudi navedeni gospodje. Pri tej priliki je pevcem spregovoril g. stolni kapelnik in pevovodja »Maribora« Gašparič. Izrekel jim je priznanje k uspehu, ki so ga želi s sijajnim nastopom pri proslavi ter jih je z ognjevitimi besedami vzbujal k nadaljnjemu delu. Priznanje so pevski zbori, njihovi pevovodje, zlasti pa g. župnik Ostrž v polni meri zaslužili, ker so podali nekaj, česar ni nikdo pričakoval od njih. Slomškovo prosvetno društvo je na svoje delo lahko ponosno. Slomškov duh naj ga vodi tudi pri nadaljnjem delu!

Mala Nedelja. Slomškovo prosvetno društvo pri Mali Nedelji se tem potu prirčno zahvaljuje vsem, ki so pri Slomškovi proslavi dne 23. oktobra na kakršenkoli način sodelovali, ali so s svojo navzočnostjo proslavo dvignili. Posebno zahvalo izreka gg.: monsig. prof. Vrežetu in Gašpariču iz Maribora za vzbujalne besede, navzoči duhovščini, domačemu učiteljstvu, sodelujočim pevskim zborom, zlasti njihovim pevovodjem. Srčno zahvalo naj sprejme tudi g. p. Fr. Ačko za trud, ki ga je imel pri kompoziciji kantate »Vesolja dom«.

Sv. Jurij ob Tatoru. Tukajšnje Katoliško prosvetno društvo je imelo svoj redni letni

občni zbor v nedeljo dne 9. oktobra, ob 3. uri popoldne v cerkveni hiši pod vodstvom vlč. g. župnika Pečnak Jožefa, predsednika društva. V kratkih in jedrnatih besedah je predsednik razložil pomen in namen prosvetnih društev. Sledila so poročila tajnika, blagajnika in knjižničarja. Po končanih poročilih je bila na sporedu volitev novega odbora. Izid volitev je sledeči: g. Jož Pečnak, predsednik; Zvonka Lesjak, podpredsednica; Cukala Milko, tajnik; Hanžič Josip, blagajnik; Zupančič Leopold, knjižničar; Topovšek Ivan, gospodar; Kos Marija in Trepel Marija, odbornici; zastopnik dramatičnega odseka, ki se namerava ustanoviti, g. kaplan Veselič Fran; zastopnik pevskega odseka v društvu g. organist Žižek Joško; preglednika računov Matilda Lončar in Hanžič Polde. Daj Bog, da bi naše bodoče delo ne bilo brez sadu!

Vojnik. Naše prosvetno društvo ima v nedeljo dne 6. novembra, popoldne po večernicah, svoj občni zbor. Vsi prijatelji ljudske prosvete vabljeni! Občni zbor se vrši v društveni sobi v kaplaniji.

Vojnik. Menda ga ni med nami, ki bi še ne bil čital ali čul povesti o Martinu Krpanu. Za svoj god, na Martinovo nedeljo, bode menda prišel na vojniški odeg. Da pa ne bo na odru samo svoj god praznoval, si lahko mislite. Tihotapil bo po stari navadi sol, se tepel s financarji in nazadnje bo ugnal v kozji rog samega Brdavsca. Kdor pozna naše igralce, kdor je gledal Mlinarjevega Janeza, bo posejil tudi to igro, ki jo vprizori v kratkem naš fantovski odsek prosvetnega društva.

St. Andraž pri Velenju. Vse naše prijatelje ponovno vabimo na tridejansko dramo »Rožmarin«, ki jo vprizori Katoliško prosvetno društvo v nedeljo dne 6. novembra, ob treh popoldne v Društvenem domu. Snov igre je vzeta iz svetovne klasične ter je vsa prepletena z lepim petjem. Režija in scenerija je v dobrih rokah. Med odmori svirajo tamburaši. Po igri se vrši v Društvenem domu vinska irgata, na katero so vsi prijazno vabljeni! — Odbor.

„Slov. Gospodar“ stane:
celoletno 32 Din,
polletno 16 Din,
četrletno 9 Din.

med še ni hrepenel po ničemur tako nestrpno, kakor po skrivnostnem korenu.

Brat in sestra.

Ko je še spala Sita oni dan po ponesrečenem pobegu, je bil Rama po koncu in razmišljal.

Da, že koj jutri je hotel začeti z novim načrtom, z onim skozi duri. Z novim načrtom, da, pa ta načrt iztuhata, za to je bil preveč utrujen. Legel je, priporočal je Sito in tujca ljubemu Bogu ter angelu varhu in je zaspal kmalu.

Zjutraj je odnesla ženska vrč za vodo in ga napolnila. Sita se je hotela razgovarjati. Rama jo je zavrnil, češ, da mora razmišljati.

Pravkar se je pripravljaj, da bi znova preiskal sobo, ko je polukala ženska skozi odprtino. Rama se je prestrašil. Čakal je še nekaj časa in nato je lahko potrkal na vrata. Zunaj je nekaj zašušljalo in že je pogledalo ono bable skozi luknjo.

»Kaj hočeta?«

»Nič!«

Od nje res ni hotel nicesar, a uverjen je bil,

da ju ob pobega skrbneje nadzorujejo in najbrž je sedela ženska celi dan pred vrati in pazila na ujetnika.

Rama je bil obupan. Kaj naj začne? Edinole mu je še preostalo, da je čakal na kako ugodno priliko.

Povrh se je oprijel fantka dolg čas, brezposelnosti ni mogel dolgo prenašati. Tokrat je bila Sita, kateri se je rodila dobra misel, kako bi bilo mogoče najbolje ubiti in prepoditi dolgočasje.

»Rama, veš, kaj bova počela?«

Mladec je bil pravi fant, ki ni dal veliko na misli dekleta, a vendar je vprašal:

»Kaj pa, Sita?«

»Med seboj se bova vpraševala in odgovarjala iz katekizma, kakor je to delal stari Tomaž. Zdaj boš ti izpraševal in jaz bom odgovarjala, a potem bom izpraševala jaz in ti boš dajal odgovore. Ako bova zopet pri patru Sahebu, naju bo takoj krstil!«

Rama je bil takoj zadovoljen. Molil je k sv. Duhu, kakor je to storil Tomaž, napravil je prav

slekel suknjo, da bi jo očistil in je položil tudi aktovko z denarjem na mizo pred blagajno. Med tem ko je snažil revež s časniškim papirjem plašč, mu je izmaknil neznanec, ki je imel pomagata, aktovko in podtaknil na mesto polne — prazno na isto mesto. Sluga je opazil tatvino šele tedaj, ko je dvignil podtaknjeno aktovko, ki je bila mnogo lažja od njegove. Zločinca sta jo že bila popihala med briesanjem suknje bogzna kam.

Železniška postaja Vatikana.

Za osebno uporabo papežev določena sta

Avto na paro.

Po cestah v nemškem mestu Kassel drži te dni neslišno skrivnost, lep, štirisedežni avtomobil. Nobenih izpušnih plinov, nobene eksplozije! Vsake strmine se loti igranje, kakor da nimajo konjske sile nobenega pomena.

Kakšno tehnično čudo je to vozilo? Karoserija ne kaže nobenih posebnosti, kvečjemu, da je motorni plašč bolj podolgovat nego pri običajnih avtomobilih. Na hladilniku stoji ime znane kasselske tovarne — lokomotiv. Ta avtomobil pa je prvi nemški parni avtomobil! Na mestu bencinskega motorja ima parni kotel, ki proizvaja pritisk 100 atmosfer.

Že od kar so pričeli graditi avtomobile, so jih skušali poganjati s paro. Na Angleškem imajo danes celo vrsto težkih tovornih avtomobilov na parni pogon. Novo na kasselskem avtomobilu pa je to, da skuša združiti prednost bencinskega motorja s prednostmi parnega stroja. Kotel se kuri pozneje s težkim oljem, ki zgori popolnoma in je varnejše pred eksplozijami ter toplotno tehnično izdatnejše.

Kotel je montiran pod motornim plaščem in oddaja paro stroju s štirimi cilindri, ki stoje na zadnji osi. Porabljena para gre mimo hladilnika, kjer se spet skondenzira. Voda v kotlu zadostuje za okroglo 5000 km, brzina se ravna s posebnim vzvodom, kakor pri navadnih avtomobilih z akceleratorjem, v ostalem pa je manipulacija ista kakor pri teh avtomobilih, in tudi parni kotel ni navaden kotel, ki ga je treba kuriti z ognjem. Eksplozije so izključene, ker ureja parni pritisk kakor tudi temperaturo samodelna električna naprava. Vozilo je v minuti pripravljeno za vožnjo, ker se da stroj iz mrzlega stanja takoj pripraviti v obrat.

Ker je kurivo (olje) cenejše od bencina, je vozilo bolj ekonomično. Na prvih poskusnih vožnjah je dosegel voz brez napora 100 km na uro in vse to

bo vplivalo, da se bode kot prometno sredstvo razširilo morda že v kratkem času.

Bohova. V nedeljo dne 23. oktobra je slavilo gasilsko društvo na Bohovi svojo ustanovitve. Na predvečer se je vršila po vasi bakljada. V nedeljo so odkorakali gasilci od Gasilskega doma ob zvokih razvanjske gasilske godbe, skupno z hočkimi in razvanjskimi gasilci v Hoče k službi božji. Č. g. kaplan Juranovič je v pridigi v živih besedah orisal gasilcem, kaj pomenja njihovo geslo: »Bogu v čast, in bližnjemu v pomoč!« Ko so se vračali gasilci od službe božje po vasi, so metala domača dekleta cvetje in vence na četo gasilcev. Popoldan pa se je vršila ustanovna veselica, združena z vinsko trgtvijo, na kateri so ljudje se prav dobro zabavali. Navdušeni gasilci se vsem, ki so količkaj pripomogli, da se je ta prireditev tako lepo izvršila, kakor tudi vsem, ki so v gmočnem oziru podpirali društvo, kar najiskreneje zahvaljujejo ter prosijo domačine in sosedo, da jih drugič zopet tako v obilnem številu posetijo.

Fram. Umrl je dne 23. oktobra g. Blaž Bezjak, ki je doživel 91. leto življenja in bil najstarejši v župniji. Lastnik malega mlina na Ješenci se je prestavil v Fram na sedanje mesto, kjer je s svojo izredno marljivostjo povečal svojo malo obrt v veliko oljarno. Kljub svoji starosti se je vedno zanimal za moderne stroje, ki jih je oskrbel njegov sin g. Ivan. Dokler je mogel, je vsako nedeljo prihajal v cerkev in tako umrl kot dober katoličan. Neštevilna množica ga je v torek pospremila na zadnji poti. Naj počiva v miru, njegovi rodbini naše sožalje!

Zgornja Sv. Kungota. Pri nas je pripravil naš mnogozaslužni in v vinogradu Gospodovem neumorno delujoči g. župnik Frančišek Magdič svojim ljubim župljanom redko cerkveno slavlje. Po njegovem prizadevanju je ponovil č. g. Ferdinand Kolednik iz Maribora novo sv. mašo. Ob pol 10. uri se je zbralo pred

umetniško lepim slavalokom, delom domačega g. župnika, ogromna množica ljudi. Prišli so celo iz sosednjih župnij, da bi prisostvovali ganljivo lepi novi sv. maši. Učenka tukajšnje šole je pozdravila č. g. primicijanta s srčno lepo prigodno pesmico, nato pa še iskreno lepo članica tukajšnje Marijine družbe. Po izročitvi šopkov je šel spreved med slovesnim pritrkovanjem zvonov ob asistenci sosednjih prč. gg.: duhovnega svetnika in stebra obmejnih Slovencev Evalda Vračko, prof. Terstenjaka ter župnikov Franca Časi in Vinko Kramerja v cerkev, ki je bila ob tem slovesnem dnevu prav posebno lepo razsvetljena in z umetniško zbranim okusom okinčana. Ob asistenci omenjenih gospodov je pel č. g. primicijant novo sv. mašo. Pridigoval mu je preč. g. duhovni svetnik Evald Vračko, ki si je najprej izprosil novomašniškega blagoslova, na osnovi evangelijskih besed: »Žetev je velika, delavcev pa malo. Prosite torej gospodarja žetve, da pošlje delavcev v svoj vinograd«, tako ganljivo lepo in navduševalno o vzvišenosti in velepomembnosti duhovniškega stanu, ter vpletel zmes ganljive in krasne zglede, kako Bog sam vodi svoje služabnike: da bo pač ostala ta pridiga trajno v dušah naših faranov! Bog mu obilno plačaj za trud! — Pri darovanju se je nabralo 450 Din za novomašnika, ki je iz revnega stanu. Pred cerkvijo se je tudi prodajal življenjepis »Zgodbe malega Gvidona Fontgalandskega«, ki ga je spisal g. novomašnik. G. novomašnik! Vsemogočni naj blagoslovi Vaše bodoče delo, da bo donášalo stoteren, tisočeren sad! Iz globine duš želimo našim Kungočanom, da bi tudi oni v doglednem času imeli v svoji sredini novomašnika-domačina! Bog daj!

Sv. Barbara pri Mariboru. V naši župniji so položili k večnemu počitku tekom 14 dni sedem mrličev. Umrl je posestnik Neuvirt Karl v Zimici, star 80 let. Bil je odločno veren mož in star naročnik »Slov. gospodarja« ter Mohorjeve družbe. Naj v miru počiva! Smrt nikomur ne prizanese, tako je tudi vzela na cesti Kurnika Rudolfa iz Zgornje Korene, starega 26 let. Peljal se je s kolesom ter tako nesrečno padel, da je obležal mrtev. Bil je priljubljen vsakomur. To je pokazal njegov pogreb, ki se ga je udeležilo mnogo ljudi. Domači cerkveni pevci so njemu zapeli doma

tikanska železnica je nekaj edinstvenega na celnem svetu. Potniki na tej železnici bodo poleg papeža in njegovega spremstva najodličnejše in najvišje osebnosti. Dolžina proge znaša 594 m, od katerih odpade 275 m na italijansko ozemlje in le ostalo na Vatikan. Proga od 320 m dolžine pelje preko ene ceste in skozi 91 m dolgi predor. Edini vlak, ki vozi po vatikanskih tračnicah, je luksuzni vlak, ki obstoji iz treh salonskih vozov, katere je podarila sv. Očetu Italijanska država. V enem vozu se nahaja papežev prestol, v drugem obednica in v tretjem spalnica. Druge vago-

resen obraz in pričel z izpraševanjem. Sitini odgovori so bili nagli in le redkokedaj je mogel Rama kaj popraviti.

Tako je šlo cel ljubi dan. Zjutraj je bil Rama na vrsti, a njegova odgovarjanja niso bila tako točna. Postal je nepotrpežljiv in to je le malo pomagalo njegovemu spominu. Sita se je smejala bratovi počasnosti in že je hotel opustiti katekizem. Sita opomin, da bosta prej krščena, ga je podžigal, da je začel vedno znova. Pojoč sta menjevala vprašanje in odgovor in se nista pustila motiti od stražeče ženske. Ako je začela stražarka zmerjati, naj nehata, naj ne onečaščata hiše pravovernega muslimana s krščanskimi psovkami, nista nehala; ravno nasprotno, — Ramo je posebno veselilo, da je prepeval iz katekizma. Gojil je po tistem upanje, da bo na ta način pregnal hudobno babnico.

Posledica pa je bila povsem drugačna. Ko sta pričela zjutraj ponovno z uprašnji in odgovori, se je prikazal Omarjev obraz, ki je strogo zaukazal, da morata utihniti. Rama se ni hotel

pokoriti. Ako so jima zapirali vrata na venkaj, sta ovirala tudi onadva druge glede vstopa.

Naenkrat pa so od zunaj vlomili vrata, kačji zagovornik je vstopil z volovskim bičem in je pretepel fantka. Rama se niti zganil ni pod udarci in je odgovarjal naprej na vprašanja iz katekizma.

Sita je skočila nazaj in glasno zakričala:

»Ali ne boš utihnilo, proketo mače!«

Pridigar se je lotil deklice in jo bičal. Liki panter se je pognal bratec kačjemu zarotovavcu v hrbet in ga je skušal odtrgati od sestrice. Surovina se ga je otresel ves besneč in je kričal:

»Ako boš prenehal z vražjim vpitjem, potem je dobro!«

Rama se ni uklonil. Ko je pa videl, da trpi radi njegove neustrašenosti sestra, je skočil v kot, pristregel z lastnim hrbtom deklici namenjene udarce in zaklical:

»Ne bova več prepevala!«

»Haha! Smrdeča žaba, se boš vendar enkrat spametoval!«

Rama ni odgovoril.